

at den nærværende Sag skulde bringes til Ende i denne Session, tillade mig at indstille, at Sagen maatte overdrages til et Udvalg. Forsaavidt det kunde ventes at see hurtigere ved at overlade det til et mindre talrigt Udvalg, vilde jeg, i Modsetning til det, som den ærede Landstingsmand, der sidder ligeoverfor mig (Blechingsberg), har foreslaaet, henstille til Thinget, at der maatte nedsettes et mindre Udvalg, f. Ex. paa 5 Medlemmer. Jeg mener, at med Hensyn til Bevillingens Indhold vilde man paa denne Maade kunne dele Arbejdet, saa at det kunde gennemføres med den mindst mulige Tidsspilde.

Dahl: At nedsette et Udvalg vilde være det Samme som at bevirke, at Sagen ikke kan blive vedtagen paa denne Rigsdag, og det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister ikke udtalte sig paa den Maade, som den sidste ærede Taler har tilkjendegivet, idetmindste forstod jeg ham ikke saaledes; det forekommer mig netop, at han yttrede, at det var særdeles ønskeligt, at Sagen blev bragt til Ende i denne Session.

Blechingsberg: Ligesom jeg oftere har beklaget, at Love, der vedkomme Finantsforvaltningen, forelægges Landstinget saa overordentligt sild, saaledes er det navnlig ogsaa Tilfældet med nærværende Lovforslag, og jeg indseer ikke, hvorledes det skulde være muligt for Landstingets Medlemmer at gøre sig bekendt med de Bilag, som indeholde Fundamentet for dette Lovforslag, naar det ikke skee gennem et Udvalg; man maatte da altsaa blindtænke votere den omhandlede Lov, uden at der forelaa nogen Drøftelse af, hvad der laa til Grund for den halve Million, hvorom der er Spørgsmaal. Ligesom jeg nu med Hensyn til Landstingets Standpunkt i Legislaturen maa ansee dette for Noget, der er overmaade lidet ønskeligt, saaledes kan jeg som Medlem af Thinget ikke finde mig fyldestgjort ved en saadan Behandling, og ikke efter min Overbeviisning stemme for en Udgift af Statskassen af Betydning, naar man ikke engang har gjort sig den Uleilighed at undersøge de Documenter, som skulle indeholde Grundvoelden for Udgiftsbevillingen. Vil man altsaa drive saadanne Sager til Afgjørelse, saa sørge alle Ved-

kommende for, at Landstinget faaer Sagerne i rette Tid, og sørger man ikke for, at Landstinget faaer dem i rette Tid, maa man være beredt paa, at Følgen deraf bliver, at Landstinget ikke vil give sin Stemme til, hvad man ikke har havt tilstrækkelig Tid til at undersøge. Ligesom jeg maa gjøre denne almindelige Bemærkning med Hensyn til Behandlingen af denne Sag, saaledes maa jeg tilføie, at der, forsaavidt jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med Anteaeta i Sagen, og navnlig med den Betænkning, der er afgiven af Udvalget paa et andet Sted, er Punkter i Loven, som slet ikke efter min Overbeviisning ere saa klare, at man i den Henseende skulde finde sig beroliget ved at lade Loven passere, uden i saa Henseende at foretage noget videre. Dette er Tilfældet med nogle Poster, som høre under §§ 8 og 10, hvor der handles om Godtgjørelse til forskellige Embedsmænd og Betjente i underordnede Stillinger for betydelige extraordinære Arbejder, som have været dem paalagte ifølge nyere Lovgivningsforanstaltninger. Man komme til hvad Resultat, man vil, i Henseende til disse Poster, saa troer jeg dog, at man skylder de Vedkommende at drøfte Sagen, inden man tager en Bestemmelse, som kunde være til Præjudice for dem; men det gaaer med disse Poster som med de Dele, hvoraf Loven i det Hele bestaaer, at, naar man ikke har Tid til at undersøge dem, kan man heller ikke votere uden iblinde.

H. P. Hansen: Ja, jeg veed vel ikke, om der er nogen bestemt Afgjørelse for, hvorlænge Rigsdagen skal være samlet; men, uden Hensyn dertil, forekommer denne Sag mig at være af den Besskaffenhed, at Thinget ikke kan lade den passere, uden at have gjort den til Gjenstand for en nøiagtig Undersøgelse. Den ærede Minister yttrede sig, saavidt jeg forstod ham, derhen, at han ikke ansaae det for paatrængende nødvendigt, at Loven udkom i denne Session, skjøndt han fremhævede nogle enkelte Poster i Loven, som han ansaae det for vigtigt at faae afgjorte ved denne Leilighed. Men det er netop Hensynet til Sagens Vigtighed, der bestemmer mig til at stemme for, at der maatte nedsettes et Udvalg til at tage denne Sag under Overveielse, idet det saa maa beroe